

des inden udløbet af fortrydelsesfristen, jf. artikel 7, stk. 3.

Vederlaget for den udførte del af tjenesteydelsen skal stå i rimeligt forhold til omfanget af den ydelse, der allerede er leveret, sammenlignet med fjernsalgsaftalens fulde opfyldelse, og må ikke have karakter af en bod.

Efter direktivets artikel 7, stk. 2, kan medlemsstaterne fastsætte regler om, at det skal være gratis for en forbruger at fortryde en forsikringsaftale.

Træder forbrugereren tilbage fra aftalen i overensstemmelse med reglerne herom, og har forbrugereren betalt helt eller delvis, skal leverandøren efter artikel 7, stk. 4, tilbagebetale det modtagne, bortset fra beløb, som forbrugereren eventuelt skal betale for den del af tjenesteydelsen, som er leveret, jf. ovenfor. Hvis leverandøren i forbindelse med aftalen har udbetalt et lån eller stillet et formuegode til rådighed for forbrugereren, skal forbrugereren tilbagebetale beløbet, henholdsvis tilbagegive formuegodet, jf. artikel 7, stk. 5.

2.3.1.6. Uanmodede tjenesteydelser.

Efter direktivets artikel 9 skal medlemsstaterne med forbehold for nationale bestemmelser om stiltiende forlængelse af fjernsalgsaftaler træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at forbyde levering af finansielle tjenesteydelser til en forbruger uden dennes forudgående anmodning, når leveringen indebærer en anmodning om betaling. Samtidig skal det sikres, at forbrugereren er fri for enhver forpligtelse i tilfælde af uanmodet levering, og manglende reaktion fra forbrugerens side må ikke anses for et samtykke.

2.3.1.7. Uanmodet markedsføring.

Af direktivets artikel 10 følger det, at erhvervsdrivende ikke i kommercielt øjemed må rette henvendelse til forbrugere ved brug af telefax eller et automatisk opkaldssystem uden menneskelig medvirken, medmindre forbrugereren forudgående har givet samtykke hertil, jf. stk. 1.

Efter artikel 10, stk. 2, skal medlemsstaterne endvidere sørge for, at henvendelse til forbrugere ved brug af andre former for fjernkommunikation, som tillader individuel kommunikation (f.eks. telefon, brev eller elektronisk post), begrænses, men det overlades til medlemsstaterne at bestemme, om henvendelse skal forudsætte samtykke hertil fra forbrugereren, eller om henvendelse kan ske, blot forbrugereren ikke udtrykkeligt har modsat sig det.

2.1.3.8. Præceptivet.

Forbrugereren kan ikke give afkald på de rettigheder, der tilkommer den pågældende efter direktivet, jf. artikel 12, stk. 1.

Efter artikel 12, stk. 2, skal medlemsstaterne sørge for, at forbrugereren, når aftalen har nær tilknytning til en eller flere medlemsstater, ikke berøves den beskyttelse, der følger af direktivet, gennem en aftale om anvendelse af et tredjelands lovgivning på fjernsalgsaftalen.

2.3.1.9. Ændring af 2. livsforsikringsdirektiv.

Ved direktivets artikel 17 sker der en ændring af den frist, der følger af artikel 15, stk. 1, i 2. livsforsikringsdirektiv (Rådets direktiv 90/619/EØF, EFT L 330/51 af 29.11.1990, nu indeholdt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring, EFT L 345/1 af 19.12.2002).

Ændringen indebærer, at en forsikringstager, uanset hvordan forsikringsaftalen er indgået, og uanset om aftalen er tegnet ved en forbrugerforsikring, skal sikres en ret til at opsig en livsforsikringsaftale inden for en frist på 30 dage.

Direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser er optrykt som *bilag 3* til lovforslaget.

2.3.2. Det generelle fjernsalgsdirektiv.

Det generelle fjernsalgsdirektiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg) indebærer en minimumsharmonisering, således at medlemsstaterne kan opretholde eller indføre bestemmelser, der giver forbrugereren en bedre beskyttelse, end hvad der følger af direktivet.

Direktivet indeholder bl.a. regler om den erhvervsdrivendes oplysningspligt i forbindelse med aftaler om varer og ikke-finansielle tjenesteydelser indgået ved fjernsalg (artikel 4 og 5) og forbrugerens ret til at træde tilbage fra en sådan aftale (artikel 6). Direktivet indeholder endvidere regler om den erhvervsdrivendes opfyldelse af aftalen (artikel 7), betaling med kort (artikel 8), forbud mod levering af varer eller tjenesteydelser uden forudgående bestilling (artikel 9) og visse begrænsninger i anvendelsen af fjernkommunikation til markedsføring (artikel 10).

Der gælder en række undtagelser, dels fra direktivet som helhed, dels fra enkelte bestemmelser i direktivet (artiklerne 3 og 6, stk. 3). Undtaget fra direktivets anvendelsesområde er bl.a. finansielle tjenesteydelser.